

2. Odpisy na fundusz mieszkaniowy określa się w wysokości:

- 1) 3‰ planowanego rocznego funduszu wynagrodzeń osobowych nauczycieli,
- 2) 1‰ planowanego rocznego funduszu wynagrodzeń osobowych pracowników ekonomicznych, administracyjnych i obsługi,

biorąc za podstawę limit wynagrodzeń osobowych właściwych grup pracowników w skali całego województwa.

3. Środki funduszu mieszkaniowego utworzonego przez kuratorów oświaty i wychowania są przekazywane na wyodrębnione rachunki bankowe funduszu mieszkaniowego jednostek organizacyjnych urzędów wojewódzkich, do których należą sprawy nadzoru nad szkołami, proporcjonalnie do liczby pracowników tych szkół.

4. Środkami funduszu mieszkaniowego administrują w porozumieniu z zarządami okręgów Związku Nauczycielstwa Polskiego:

- 1) kuratorzy oświaty i wychowania — w stosunku do szkół resortu oświaty i wychowania,

2) kierownicy innych jednostek organizacyjnych urzędów wojewódzkich, do których należą sprawy nadzoru nad szkołami — w stosunku do szkół im podległych.

5. Organom wymienionym w ust. 4 przysługują w omawianym zakresie uprawnienia kierowników zakładów pracy.

6. Odpisy na fundusz, o których mowa w ust. 2, ujmują się w budżetach wojewódzkich rad narodowych.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 5 lutego 1974 r. w sprawie tworzenia zakładowego funduszu socjalnego i mieszkaniowego dla pracowników szkół i placówek opiekuńczo-wychowawczych finansowanych z budżetu terenowego (Dz. Urz. MOiW Nr 2, poz. 13 i Nr 11, poz. 97 i z 1977 r. Nr 7, poz. 53).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Minister Oświaty i Wychowania: *B. Faron*

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA DO SPRAW CEN

z dnia 31 grudnia 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ulgi dla kombatantów — emerytów, rencistów i inwalidów w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów domowych.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) oraz art. 18 ust. 2 pkt 3 i ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra do Spraw Cen z dnia 17 lutego 1983 r. w sprawie ulgi dla kombatantów — emerytów, rencistów i inwalidów w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów do-

mowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 42) w § 2. dotyczącej treści oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ulgę realizuje się w jednostce organizacyjnej ustalającej uprawnienie do ulgi, poczynając od najbliższego miesiąca po przedstawieniu dokumentów wymienionych w ust. 1.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister do Spraw Cen: *Z. Krasiński*

6

ZARZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 31 grudnia 1984 r.

w sprawie nadawania nazw statkom morskim.

Na podstawie art. 16 § 3 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318 oraz z 1977 r. Nr 8, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia regulują zasady oraz tryb nadawania i zatwierdzania nazw polskich statków morskich i mają zastosowanie do:

- 1) statków handlowych, z wyjątkiem statków rybackich o pojemności poniżej 150 BRT nie uprawiających żeglugi międzynarodowej,
- 2) statków używanych wyłącznie do celów naukowo-badawczych lub sportowych,
- 3) statków pełniących specjalną służbę państwową.

2. Każdy statek rybacki powinien być ponadto oznaczony oznaką rybacką w sposób określony w odrębnych przepisach.

§ 2. 1. Nazwa statku powinna być zrozumiała w języku polskim, godna bandery polskiego statku morskiego oraz odpowiednia do wielkości i charakteru statku.

2. Statki budowane seryjnie powinny posiadać nazwy o jednolitej tematyce w ramach danej serii.

3. W szczególności nazwami statków mogą być:

- 1) nazwy zakładów pracy i zawodów,
- 2) nazwy miast i regionów kraju,
- 3) imiona i nazwiska osób zasłużonych dla gospodarki i obronności kraju oraz dla kultury i nauki polskiej,
- 4) nazwy zdarzeń historycznych,
- 5) zjawiska i nazwy fizyczne, przyrodnicze, geograficzne i astronomiczne,
- 6) skrót rodzaju statku, skrót nazwy armatora (właściciela) oraz kolejny numer danego rodzaju statku.

§ 3. 1. Nazwę statkowi nadaje właściciel, a jeżeli właścicielem jest Skarb Państwa — armator.

2. Nazwę statku zatwierdza na wniosek armatora (właściciela):

1) Urząd Morski w Gdyni — w odniesieniu do statków wymienionych w § 1, z wyjątkiem statków używanych wyłącznie do celów sportowych oraz statków, których nazwa składa się ze skrótu rodzaju statku, skrótu nazwy armatora (właściciela) oraz kolejnego numeru danego rodzaju statku,

2) urząd morski właściwy ze względu na siedzibę armatora (właściciela) — w odniesieniu do statków wymienionych w § 1, których nazwy składają się ze skrótu rodzaju statku, skrótu nazwy armatora (właściciela) oraz kolejnego numeru danego rodzaju statku,

3) Zarząd Główny Polskiego Związku Żeglarskiego — w odniesieniu do statków używanych wyłącznie do celów sportowych.

3. Decyzję o zatwierdzeniu nazwy statku organ właściwy do jej zatwierdzenia przesyła armatorowi (właścicielowi) statku oraz zainteresowanym instytucjom i urzędom.

§ 4. 1. Właściwy urząd morski, a w odniesieniu do statków używanych wyłącznie do celów sportowych Zarząd Główny Polskiego Związku Żeglarskiego, dokonując zatwierdzenia nazwy lub oznaki rybackiej, ustalają jednocześnie port macierzysty statku.

2. Urząd morski właściwy dla portu macierzystego może dokonać z urzędu zmiany portu macierzystego statku, gdy wymagają tego względy gospodarcze lub bezpieczeństwa żeglugi.

3. O ustaleniu lub zmianie portu macierzystego właściwy urząd morski zawiadamia zainteresowane instytucje i urzędy.

§ 5. 1. Ustanawia się Centralny indeks nazw statków morskich oraz Indeks nazw morskich statków sportowych.

2. Ewidencji w Centralnym indeksie nazw statków morskich podlegają zatwierdzone nazwy statków, z wyjątkiem nazw statków używanych wyłącznie do celów sportowych oraz nazw statków składających się ze skrótu rodzaju statku, skrótu nazwy armatora (właściciela) oraz kolejnego numeru danego statku.

3. Zatwierdzone nazwy statków używane wyłącznie do celów sportowych podlegają ewidencji w Indeksie nazw morskich statków sportowych.

4. Prowadzenie Centralnego indeksu nazw statków morskich powierza się Urzędowi Morskiemu w Gdyni, natomiast Indeksowi nazw morskich statków sportowych — Zarządowi Głównemu Polskiego Związku Żeglarskiego,

§ 6. 1. Organ właściwy do zatwierdzenia nazwy statku przed wydaniem decyzji w tej sprawie sprawdza w Centralnym indeksie nazw statków morskich, czy nie została ona zatwierdzona lub nadana innemu statkowi,

2. Armator (właściciel) może zastrzec w Centralnym indeksie nazw statków morskich nazwy dla poszczególnych statków lub całej przewidzianej do budowy serii statków.

3. O każdej przyczynie powodującej zmianę lub wykreślenie nazwy statku z ewidencji armator (właściciel) jest obowiązany w terminie jednego miesiąca zawiadomić organy wymienione w § 3 ust. 2.

4. Ponowne nadanie nazwy wykreślonej z Centralnego indeksu nazw statków morskich nie może nastąpić przed upływem 5 lat od daty jej wykreślenia, chyba że nazwa ta przy nadawaniu jej innemu statkowi zostanie uzupełniona kolejną cyfrą rzymską.

§ 7. Szczegółowe przepisy dotyczące nadawania nazw statkom morskim używanym wyłącznie do celów sportowych oraz sposób prowadzenia indeksu, o którym mowa w § 5 ust. 4, regulują odrębne przepisy wydane przez Zarząd Główny Polskiego Związku Żeglarskiego.

§ 8. Statki morskie będące w eksploatacji w dniu wejścia w życie zarządzenia zachowują dotychczasową nazwę, port macierzysty oraz inne napisy i oznaczenia.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie nadawania nazw statkom morskim (Monitor Polski Nr 84, poz. 395 i z 1964 r. Nr 42, poz. 201).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej:
J. Korzonek

7

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 15 grudnia 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków, trybu i zasad przeprowadzania przetargów walutowych.

Na podstawie § 3 uchwały nr 235 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie organizowania na zasadach eksperymentu przetargów opartych o kryteria efektywności na sprzedaż walut wymiennalnych dla przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni (Monitor Polski Nr 32, poz. 276 i z 1983 r. Nr 35, poz. 193) oraz ust. 12 rozdz. VI załącznika nr 3 do uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1984 r. w sprawie instrumentów sterowania realizacją planów centralnych oraz zamówień rządowych i programów operacyjnych na 1985 r. (Dziennik Urzędowy Komisji Planowania przy Radzie Ministrów Nr 5, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 22 lutego 1983 r. w sprawie warunków,

trybu i zasad przeprowadzania przetargów walutowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 51 i Nr 36, poz. 205) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 skreśla się na końcu zdania kropkę i umieszcza się wyrazy: „oraz na finansowanie importu dóbr zaopatrzeniowo-inwestycyjnych wyłącznie na cele produkcji eksportowej.”,
- 2) w § 13 ust. 2 po wyrazach: „XVIII przetarg 20.XII, 1984 r.” dodaje się wyrazy:

„XIX przetarg 25.I.1985 r.
XX przetarg 25.II.1985 r.
XXI przetarg 25.III.1985 r.
XXII przetarg 25.IV.1985 r.
XXIII przetarg 27.V.1985 r.